

2020/4

HONISMERET

A HONISMERETI SZÖVETSÉG FOLYÓIRATA

XLVIII. ÉVFOLYAM

Geológia és archeológia

„Debrecenbe kéne menni...”

Szerelmes földrajz – az Alföld

A Honismeret szerkesztőbizottságának kihelyezett ülése

(Isaszeg, 2020. június 30.)

A *Honismeret* szerkesztőbizottsága 2020. június 30-án kihelyezett ülés keretében tartotta esedékes munkamegbeszélését és nem is akárhol: Isaszegen, a dicsőséges 1849-es tavaszi hadjárat egyik fényes győztes csatájának emlékhelyén.

Mindehhez persze kellett Székely András Bertalan szerkesztőbizottsági társunk, barátunk szíves invitálása. Az ő elíziumi kertjében, melyből felesége, Marika virágos mennyországot varázsolt, végeztük el fáradságos (mert néhányszor gondolkodni kellett) munkánkat.

A szerkesztőbizottsági ülés résztvevői, balról jobbra: Székely András Bertalan, Veres Gábor, Bartha Éva, Hála József, Száraz György, Debreczeni-Droppán Béla, Frisnyák Sándor és Fehér József (Sz. Opre Mária felvétele)

Jelen valának: okos, mindenre kiterjedő figyelmű, a demokratikus megszólalás elveit a gyakorlatban is alkalmazó szerkesztőnk, Hála József; a Honismereti Szövetség nagy hatalmú, ám kevés pénzü elnöke, Debreczeni-Droppán Béla; a kevés beszédű, de mindig okos Bartha Éva; fent nevezett házigazdánk és vendéglátónk, Székely András Bertalan, és egyszerű, hétköznapi tagjaink: Veres Gábor és Fehér József. A szerkesztőbizottság más tagjai lélekbeni jelenlétüket jelentették. Meghívott vendégeinkkel erősítettünk: Frisnyák Sándor professzor úrral, a természettudományok, de főként a földrajz és biológia „*atyamesteré*”-vel és Száraz Györggyel, a Magyar Lovaregylet elnökével, a helytörténet-honismeret lelkes pártfogójával, októberi ülésünk leendő házigazdájával.

Terítéken volt előttünk a folyóirat 4. számának javasolt tartalomjegyzéke. A legnagyobb fejtörést az okozta, hogy ez a szám a XLVIII. Országos Honismereti Akadémia jegyében állt össze, mely Debrecenben először rendeződött volna, de az ismert okok (koronavírus-járvány) miatt ez a jövő nyárra tevődött át. Mi legyen? A kecske is jól lakott, a káposzta is megmaradt: jó néhány dolgozatot szentelünk így is a „*kálvinista Rómá*”-nak és az egész Hajdúnak és Biharnak – határon innen és túl.

Egy Fekete Istvánról beküldött írás kapcsán tartalmas polemizálás folyt le a korántsem csak ifjúsági írónkról. Természetesen egyetértettünk életművével kapcsolatban; e sorok írójának itt nem hangoztatott véleménye, hogy ő a világ legnagyobb természetleírója, empátiás megjelenítője, *Nobel-díjat* érdemelne posztumusz is, de tudjuk, ennek odaítélése nem így működik, s Fekete Istvánnak amúgy sem hiányozna – de hiányzik a mi lelkünknek.

Izgalmas sorozatnak ígérkezik *Szerelmes földrajz* című összeállításunk: e lapszámban az Alföld jelenik meg tudományos és vallomásos írásokban.

Részletesen beszélgettünk a *Trianon 100* című évfordulós megemlékezésről, amelynek cikkei a 6. számban fognak megjelenni.

Szerkesztőbizottságunk a bőség zavarával küzd. Sok a beküldött kézirat, nehéz igazságot tenni a közlés sorrendjével kapcsolatban és méltányosnak lenni a tisztelt szerzőkkel, akiknek gyakran sokat kell várni cikkeik megjelenésére.

Jelentem: a munkát elvégeztük, azonban a következő terítéken lévő terítékekkel nem végeztünk, mert nem végezhattünk. A kedves és okos Marika ugyanis megoldhatatlan feladat elé állított (de inkább ültetett) bennünket: főzött-sütött ételei legyőztek minket. András barátunk meg csak töltötte-töltötte a buborékos meg buborékmentes ásványvizeket, szörpöket, üdítőket...

Programunk zárásaként Szmolicza József Sándor *Tóth Árpád-díjas* gyűjteménykezelő értő és lelkes kalauzolásával megtekintettük a Falumúzeumot, majd leróttuk kegyeletünket a település első és második világháborús, valamint 1956-os hőseinek emlékművei előtt.

És még azt nem is említettem, hogy a szerkesztőbizottság ülésének más nyomós oka is volt a munka elvégzése mellett: a vírus miatti bezártság, karantén után szerettük volna újra egymást látni, viszontkezet nyújtani a kéznyújtó kéznek.

F. J.